

روزنامه اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی کیلان	
صاحب امتیاز و مدیر مسوول: محمدکاظم شکوهی راد	
سرمدیر: مجتبا پورمحسن	
نشانی: رشت چهارراه میکانیل پشت بانک مسکن مرکزی پلاک ۱۰۵	
کدپستی: ۴۱۸۴۹۳۷۶۶	
تلگرام: ۹۱۱۳۸۷۴۱۲۵	
امور اداری مالی: ۳۳۳۳۲۵۵۲	
لیتوگرافی و چاپ: شرکت چاپ و نشر نوین	
سایت: www.gilan-today.com	
پست الکترونیک: gilantoday@gmail.com	
تحریریه: ۳۳۳۳۳۵۶۶	
فکس: ۳۳۳۳۵۵۵۲	
تلفن: ۰۷۶-۳۳۳۴۰۷۷۷-۳۳۳۲۴	

پنجشنبه ۱۳ مرداد ۱۳۹۸ | ۲ ذی الحجه ۱۴۴۰ | ۴ آگوست ۲۰۱۹

خبرها

محمدجواد ظریف:

بدون مردم

«هیچ» هستیم



بخش سیاسی– وزیر امور خارجه با بیان اینکه «ما بدون مردم، هیچ هستیم»، تاکید کرد: ما در جایگاهی نیستیم که به مردم فخر بفروشیم یا برای آنها تعیین تکلیف کنیم، بلکه این مردم هستند که برای ما تعیین تکلیف می‌کنند.
به گزارش ایسنا، محمدجواد ظریف در یک مراسم خیریه که به منظور کمک به سیل‌زدگان از سوی مؤسسه «سروش مولانا» و با حضور حاجی شهردار تهران برگزار شده بود، گفت: من به همراه همسرم در این مراسم شرکت کردیم که ذره‌ای کوچک از دریای محبت، مهر، همراهی و همدلی شما با هموطنان عزیز سیل‌زده باشیم.

وی با تاکید بر اینکه «ما حتماً هرچه داریم از مردم داریم و وامدار آنها هستیم»، ادامه داد: هرچه در این کشور است، هر افتخار، مقاومت و پیشرفتی در این کشور به وقوع پیوسته است به خاطر حضور مردم در صحنه و تلاش‌ها و فعالیت‌های آنها است. ما هستیم که در برابر این مردم کم آورده‌ایم، ما بودیم که نتوانستیم آنتور که شایسته این مردم است و به واقع آنها مستحقش هستند، از این مردم سپاسگزاری کنیم و به این مردم خدمت کنیم. این ضعف ما است. نه اینکه تلاش نکرده‌ایم، حتما تلاش کرده‌ایم، حتما شب‌هایی نخوابیدیم اما آنچه که این مردم کرده‌اند در برابر همهٔ آنچه که ما انجام می‌دهیم، یک دریا در برابر یک قطره ناچیز است.

ظریف افزود: این مردم بوده‌اند که کشور را نگه داشته‌اند، فشارها را تحمل کرده‌اند و پشت ما ایستاده‌اند؛ این مردم بوده‌اند که اگر ما در مذاکره هستیم، حمایتان کرده‌اند؛ البته گروهی هم نکرده‌اند و این هم یک واقعیت است و آن را هم باید بپذیریم. اگر می‌خواهیم نتوانیم در برابر همه ناملایمات یا یکدیگر باشیم، باید این موضوع را نیز بپذیریم که گروهی هم ممکن است نظر ما را نداشته باشند. اینها را باید بپذیریم؛ باید قبول کنیم که این موضوع شعار نیست که باید اجازه دهیم برای آزاد بودن مخالف، حتی خودمان را فدا کنیم؛ این واقعیت و نیاز کشور ما است.

وی تصریح کرد: دولت رعایت حقوق مردم و تلاش برای رساندن این مردم به آنچه شایسته‌اش هستند، یک وظیفه اخلاقی نیست، یک وظیفه قانونی نیست، اگر چه هر دوی اینهاست، اما این یک ضرورت امنیت ملی کشور است. امنیت ما وامدار مردم است. بدون مردم، ما هیچ نیستیم. ما در جایگاهی نیستیم که به این مردم فخر بفروشیم؛ در جایگاهی نیستیم که برای این مردم تعیین تکلیف کنیم، بلکه این مردم هستند که برای ما تعیین تکلیف می‌کنند.

وزیر امور خارجه با بیان اینکه «برای من باعث افتخار است که به خاطر این مردم و به خاطر دفاع از حقوق آنها تحریم شوم»، اظهار کرد: هنوز هم در برابر این مردم، احساس حقارت و دین می‌کنم.

ظریف با تاکید بر اینکه «مردم ما مردمی خوب و بزرگ و شایسته بهترین‌ها هستند»، افزود: وظیفه ما این است که پشت این مردم پنهان نشویم، پشت مقاومت مردم پنهان نشویم؛ اگر قرار است پشت برای چه چیزی به ما حقوق می‌دهند؟

وی تصریح کرد: ما طلبکار مردم نیستیم بلکه وامدار مردم هستیم. امروز همه ما اینجا جمع شده‌ایم که قسمتی از این وامداری را به گروهی از مردم جبران کنیم. در وضعیتی که منابع آبی کشور به وضعیت خطرناک رسیده بود و اگر آن رحمت و نعمت الهی نبود امروز با کم‌آبی مواجه بودیم، همه از این سیل بهره‌مند شدیم، اما گروهی از مردم از این سیل دچار آسیب و مشکلات شدند و عزیزان و خانواده‌های خود را از دست دادند.

ظریف ادامه داد: این که امروز اینجا جمع شده‌ایم، نشانه همبستگی ما است؛ همین همبستگی است که کشور را حفظ می‌کند؛ به خاطر این همبستگی است که هر چه بشود و هر فشاری وارد شود، این کشور پیشرفت می‌کند. به‌واقع مردم عامل اصلی پیشرفت کشور هستند.

کیلان امروز

بخش سیاسی– عضو شورای سیاست‌گذاری اصلاح طلبان می‌گوید: در انتخابات پیش

رو از جریان اصلاح‌طلبی در نهایت یک صدا و یک پیام بیرون خواهد آمد و انشاقاقی در کار نخواهد بود.

در فاصله باقیمانده تا انتخابات اسفند ۹۸، اختلافات در جریان اصلاحات بر سر سازوکار ورود به این انتخابات بالا گرفته است، شورای عالی سیاست‌گذاری که در انتخابات پیشین یکی وحدت شده بود این روزها خود تبدیل به محور اختلاف شده است. مرتضی الویری که محور از اعضای حاضر در این شورا است در پاسخ به انتقاداتی که نسبت به حضور چهره های حقیقی در این شورا می‌شود، می‌گوید این افراد تنها یک سوم اعضای شورا را تشکیل می دهند و اگر از شورای عالی استعفا دهند هیچ اتفاق خاصی نخواهد افتاد.

وی که سابقه نمایندگی مجلس را در کارنامه خود دارد و عضو فعلی شورای شهر تهران نیز است، تاکید دارد «در انتخابات آینده مجلس جریانی پیروز میدان بوده و حرف اول را خواهد زد که نتواند پاسخ روشنی برای حل مشکلات مردم داشته باشد.»

وی که سابقه نمایندگی مجلس را در کارنامه خود دارد و عضو فعلی شورای شهر تهران نیز است، تاکید دارد «در انتخابات آینده مجلس جریانی پیروز میدان بوده و حرف اول را خواهد زد که نتواند پاسخ روشنی برای حل مشکلات مردم داشته باشد.»

الویری که مهمان کافه خبر خبرگزاری خبرآنلاین شده بود گزیری نیز به وضعیت رقیب همیشگی اصلاح طلبان یعنی اصولگرایان هم زد و این را با اطمینان گفت که «اینکه اصولگرایان تصور کنند رای جریان اصلاحات ریزش داشته و این ریزش قرار است سر از سبد اصولگرایان در آورد اشتباه بسیار جدی است. الویری تاکید می‌کند که حتی یک رای ریزشی اصلاح طلبان به صندوق اصولگرایان نخواهد رفت.»

متن کامل گفت وگوی خبرآنلاین با مرتضی الویری عضو شورای سیاست‌گذاری اصلاح طلبان را در ادامه می‌خوانید:

♦ **آقای الویری! شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان که در سال ۹۴ تشکیل شد در آغاز به کار خود بسیار موفق عمل کرد به‌طوریکه هم در مجلس و هم شورای شهر تهران کرسی‌های زیادی را کسب کردند، اما در ادامه یکسری اختلاف‌نظرهایی را در این مجموعه شاهد بودیم، این اواخر هم گفته شد نام شورای عالی به جبهه اصلاح‌طلبان انقلاب اسلامی تغییر کرده است، سوال اولم این است که این جبهه واقعا همان شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان و با همان سازوکار است؟ و دوم اینکه با وجود اختلاف‌هایی که در این مجموعه وجود دارد می‌تواند سازوکار وحدتی مناسبی برای انتخابات پیش رو باشد؟**

بنده قدری برداشتم متفاوت با شما است. ببینید در انتخابات آینده حرف اول را جریانی خواهد زد که نتواند پاسخ روشنی برای حل مشکلات مردم داشته باشد و

شاید این جریان مستقل از جریان اصلاح‌طلب و اصولگرا بوده و در واقع یک جریان سومی باشد. واقعیت آن است که امروز مردم نه تنها با مشکلات اقتصادی و نگرانی‌های ناشی از فضای بین‌المللی مواجه هستند بلکه گله‌مندی‌های جدی نسبت به مجموعه حاکمیت در موارد مختلف دارند. در این شرایط در انتخابات آتی مجلس جریانی می‌تواند پیشتر باشد که پاسخ‌های روشنی هم برای حل مشکلات بین‌المللی و هم دغدغه‌های داخلی در بخش‌های مختلف اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی داشته باشد؛ البته این جریان نمی‌تواند یک جریان برانداز باشد زیرا ما در درون خانواده حاکمیت جمهوری اسلامی با هم گفت وگو می‌کنیم. متقدم اگر راه حلی برای باز کردن گره‌ها وجود داشته باشد در درون نظام می‌تواند معنا پیدا کند زیرا خروج از این نظام و ورود به شرایط براندازی جز فریاشی کشور و چند شقه شدن مردم و تجزیه ایران نتیجه‌ای نخواهد داشت. با توجه به این مطلب و از آنجا که متعلق به جعم خانواده اصلاح‌طلبی هستم مجموعا احساس می‌کنم اصلاح‌طلبان راه حل‌های بهتری برای حل مشکلات کشور دارند. لازم است تاکید کنم جریان اصلاح‌طلبی یک جریان منسجم و به هم پیوسته‌ای است بنابراین شاخه‌های انشعابی را باور ندارم و فکر نمی‌کنم نتوانند توفیقی پیدا کنند. مصداق آن را در سال ۹۶ تجربه کردیم که با نام شورای عالی اصلاحات و حتی با آرم این جبهه که ممکن بود برخی را فریب دهد وارد عمل شدند اما حتی نتوانستند یک قدم راهی را که اصل جریان اصلاح‌طلبی که متعلق به شورای عالی اصلاح طلبان است را از آن خود کنند. بنابراین این شاخه‌ها چندان محل اغتنا و اعتبار نیست.

♦ **اما در جریان اصلاح طلبی افرادی همچون آقایان کواکبیل و منتجب نیا قندهایی به شورای عالی اصلاح طلبان دارند و شورا را محل رجوع خود نمی‌دانند که به‌طور طبیعی انشقاق‌هایی را در جریان اصلاح ایجاد می‌کنند، این یک حقیقت است که نمی‌توان آن را انکار کرد.**

ببینید این اعتراض‌ها وجود دارد حتی خود بنده هم معترض هستم. ولی همان‌طور که وقتی بحران و مشکل عمومی مصالح کلی کشور را تهدید می‌کند جریان اصولگرا و اصلاح‌طلب در کنار هم قرار می‌گیرند، همین‌طور اگر برای اجرای اصلاح طلبی مشکلی پیش بیاید جریان اصلی اصلاح طلبی که با رهبری رییس دولت اصلاحات حرکت می‌کند به صورت منسجم در کنار هم قرار می‌گیرند. تاکید می‌کنم همه ما انتقادهای مختلفی نسبت به جریان اصلاح طلبی داریم، به عنوان مثال بر این باورم که امروز جریان اصلاح طلبی باید برای حل مشکلات فعلی پاسخ‌های صریح، روشن و بی‌پرده‌ای برای مردم داشته باشد. اما به همه انتقاده‌ها بر این نظرم که اگر باورها با همدیگر تفاوت پیدا می‌کند دلیلی بر این نیست که انتقاق در کل جریان اصلاح طلبی به وجود بیاید.

به‌طور خلاصه می‌توانم بگویم در انتخابات پیش رو از جریان اصلاح‌طلبی که در یک شورای چهل وچند نفره شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاحات به هم پیوند خورده و به صورت مشترک با هم کار می‌کنند در نهایت یک صدا و یک پیام بیرون خواهد آمد؛ در این شرایط اگر پیروزی حاصل شود برای این مجموعه بوده و اگر هم شکستی وجود داشته باشد باز هم به نام این مجموعه تمام خواهد شد.

♦ **شما در صحنه‌های خود به جرح‌های خود اشاره کردید که ممکن است پیروز انتخابات پیش رو باشد اما نگرانی که در این زمینه وجود دارد این است که جریانی بدون هویت سیاسی مجلس را در دست بگیرد که می‌تواند برای مجلس آینده خطرناک باشد. منظور شما از جرح‌های خود چیست؟ این طیف بدون هویت سیاسی می‌توانند همان جریان سوم شوند؟**

ببینید جریان سوم می‌تواند یک جریان کارشناسی یا جریانی تخصصی باشد که دقیقا بر حل مشکلات متمرکز شده است، به عنوان مثال فرض کنید یک جریان به وسیله جمعی از اقتصاددانان هدایت شود و بتواند در روزهای نزدیک به انتخابات راه‌حل‌هایی را به جامعه ارائه بدهد که به دل جامعه نشینند و مردم هم به هر کاریش پیدا کنند، یا ممکن است یک جریان اجتماعی – فرهنگی باشد که بر حل مسائل در حیط اجتماع و فرهنگ تکیه کرده و بتواند جاذبه به وجود بیاورد که سابقه آن در گذشته هم وجود داشته است. به‌طور مثال در سال ۸۱ زمانی که انتخابات شورای شهر برگزار شد نه جریان اصلاح‌طلبی و نه اصولگرایی موفق به کسب رای نشدند بلکه جریانی به نام آبادگران اعلان موجودیت کرد و لیست جداگانه‌ای داد و در فضای سرد انتخابات، اگر چه با رای پایین، اما توانست شورای شهر دوم تهران را به طور کلی در اختیار بگیرد.

به یاد دارم زمانی که در انتظار اعلام نتایج انتخابات بودیم همه در این فکر بودیم که لیست اصلاح‌طلبان رای می‌رود یا اصولگراها. اما وقتی آرا به تدریج قرائت می‌شد همه اشتیاق به بدان مانده بودیم زیرا مشخص شد که هیچ کدام موفق نشدند و این جریان سوم آبادگران بود که شورای شهر دوم تهران را در دست گرفت. اگر چه که آبادگران با گرایش اصولگرایی بود ولی جریان اصولگرایی شناخته شده متداول نبود.

ممکن است در انتخابات پیش‌رو هم، یک جریان متمایل به اصلاح‌طلبی یا اصولگرایی اما با نگرش و دیدگاهی تخصصی که برای مشکلات مردم راه‌حل‌های جدید دارند بروز و ظهور پیدا کند. البته امیدوار هستم جریان اصلاح‌طلبی که در شورای عالی اصلاحات به هم پیوند می‌خورند بتوانند همان راه حل‌هایی که قرار است یک جریان سوم ارائه دهد را مطرح کند. این موضوع نیازمند تغییراتی فکری در جریان اصلاح طلبی است که امیدوارم اصلاح‌طلبان نسبت به این تحولات و اصلاحات متقاعد شوند؛ معمولا برای حل مشکلات سخت باید راه حل‌های سخت درنظر گرفت که ممکن است این راه حل‌های سخت مانند دروی تلخی که به بیمار می‌دهید در نگاه اول خوشایند نباشد اما اگر باور کند که علاج

کیلان امروز

پنجشنبه ۱۳ مرداد ۱۳۹۸ | ۲ ذی الحجه ۱۴۴۰ | ۴ آگوست ۲۰۱۹

گفت و گو با مرتضی الویری، عضو شورای سیاست‌گذاری اصلاح طلبان

حتی یک رای ریزشی اصلاح‌طلبان به صندوق اصولگراها نمی‌رود

که ایشان ریاست فراکسیون را بر عهده بگیرد، در شورای عالی اصلاح طلبان هم هیچ الزام و اجباری برای اعضا در انتخاب ایشان یا هر شخص دیگری نبود و آقای عارف کاملا آزادانه انتخاب شدند، اما نکته‌ای که در این ماجرا نباید از نظر دور داشت این است که وقتی یک مجموعه تعاملی بنا دارد تمام خانواده اصلاح طلبان را گرد هم آورد ایجاد می‌کند که روی فردی متمرکز شود که آن فرد بتواند چتر بزرگ‌تر و وسیع‌تری روی این خانواده پهن کند.

مشابه همین موضوع را ما در مجلس سوم درباره مرحوم آقای هاشمی رفسنجانی داشتیم به‌طوریکه عده‌ای به دنبال این بودند که فرد دیگری، ریاست مجلس سوم که مجلسی اصلاح طلب بود را بر عهده بگیرد. در مجلس ششم هم همین‌گونه شد. بنابراین به‌طور طبیعی ممکن است بخش‌هایی از جریان اصلاح طلبی گرایش به افراد دیگری داشته باشند اما زمانیکه مصالح کل خانواده اصلاح طلبی را درنظر می‌گیریم و به دنبال این هستیم که حتی امکان این خانواده فراگیرتر و گسترده‌تر باشد آن زمان ممکن است به این جمع بندی برسیم که در مجلس سوم مرحوم هاشمی رییس شوند و در شورای عالی و فراکسیون امید آقای عارف عهده‌دار مسئولیت باشند.

این جمع بندی به این مفهوم است که همه اعضا تمام خصوصیات و ویژگی‌های آقای عارف را می‌پسندند یا بالعکس، اما در شرایط دموکراتیک و انتخاب آزاد انتخابات ممکن است اعضا به این جمع بندی برسند که تجمیع آرا در این حوزه روی آقای عارف قرار گیرد اما برای مسئولیت دیگر اجماع روی ایشان نباشد.

♦ **شما اظهار امیدواری کردید با تمهیداتی که اندیشیده می‌شود اصلاح‌طلبان یا جریانی نزدیک به اصلاح طلبان پیروز انتخابات آینده مجلس باشند، ولی از آن طرف اصولگرایان به دلیل عملکرد نه چندان قابل قبول اصلاح طلبان در مجلس و شورای شهر به رای ریزشی اصلاح طلبان دل بستند و ...**

اگر تصور کنیم رای جریان اصلاحات ریزش داشته و این ریزش به سبد جریان اصولگرا منتقل شده در اشتباه بسیار جدی هستیم. به زرس قاطع اعلام می‌کنم امروز حتی یک نفر از کسانی که بنا به دلایل مختلف انگیزه فعالیت سیاسی در کمپ اصلاح طلبان را از دست دادند شناسایی نکردم که جذب اصولگرایان شده باشند.

♦ **پس این گروه تبدیل به رای‌های خاموش می‌شوند؟**

ببیند دو جریان می‌شود، یا رای خاموش می‌شود یا به سمت براندازی می‌رود. البته لازم است تاکید کنم که ریزش رای هم در آرا اصلاح طلبان و هم اصولگرایان اتفاق افتاده و این هم برمی‌گردد به یکسری مسائل که جامعه ما به آن مبتلا شده و انتقادهای جدی را نسبت به عملکرد حاکمیت در بخش‌های مختلف به وجود آورده است.

ببینید به هر حال اتفاقی که در مورد برجام و خروج آمریکا از آن افتاد اگر چه ما ترامپ و جریان‌های تندرو را در آمریکا نکوهش می‌کنیم ولی نباید تردید کرد که جریان‌های خاصی در داخل کشور آب به آسیاب آنها ریختند، زمینه‌های خروج آمریکا از برجام فراهم کردند و ما را گرفتار مشکلات اقتصادی مرتبط با پیامدهای خروج از برجام کردند. اما مجموعه این‌ها را که با هم درنظر بگیرید منتج به این قضایات عمومی در مردم شده که حاکمیت چه در دست اصلاح طلبان و چه در دست اصولگرایان باشد هیچ کدام از این دو نمی‌توانند مشکلات کشور را حل کنند.

♦ **به دلیل همین مسائل تردیدی نیست که ما مجموعه‌ای از آرا را چه در جبهه اصولگرایی و چه اصلاح طلبی از دست خواهیم داد. اما اینکه در نهایت این مجموعه آرا به اصطلاح ریزشی در هر دو جناح در انتخابات چه نقشی را بازی خواهند کرد باید دید که در آینده چه اتفاق حادث خواهد شد و اینکه آیا جریان دیگری خواهد توانست این رای‌های فروافتاده را جلب کند؟**

تصور می‌کنم که اگر در بر روی همین پاشنه بپرخت یعنی اتفاق خاصی نیفتد و این ناامیدی و یاس نسبت به آینده از هر دو جریان اصلاح طلبی و اصولگرایی ادامه پیدا کند طبیعتا ما انتخابات بسیار بی‌فروغی خواهیم داشت و میزان مشارکت بسیار پایین خواهد بود. البته در چنین شرایطی جریان اصولگرایی با همان آرا کم شانس بیشتری دارد زیرا افرادی در جریان اصولگرایی هستند که به صورت سنتی و بدون توجه به اینکه به چه کسی رای می‌دهند به عنوان تکلیف پای صندوق رای می‌روند و به افرادی ولو اینکه به خوبی نتفاسند رای می‌دهند.

♦ **با تاکیدی که درباره شرایط پرنوسان اصولگرایان و اصلاح طلبان در جذب آرا داشتید سوالم این است که برنامه اصلاح طلبان برای بازسازی و ساماندهی سبد رای خود در انتخابات آینده چیست؟ آیا جریان اصلاح‌طلبی بنا دارد به صورت مستقل یا به صورت ائتلافی وارد عرصه انتخابات شود، چون آقای عارف چندی پیش اعلام کرده بودند به صورت مستقل می‌آییم و با توجه به تجربه لیست امید ائتلافی نخواهیم داشت.**

هم‌اکنون افراد نظر شخصی خود را اعلام می‌کنند اما آنچه که به عنوان فصل مشترک دیدگاه اصلاح طلبان وجود دارد این است که به صورت فعال در انتخابات شرکت کنند و بتوانند بالاترین نقش را در انتخابات باشند، در مورد اینکه حضور چگونه خواهد بود؟ اینکه اصلاح طلبان نسبت به رد صلاحیت‌ها چه عکس‌العملی نشان می‌دهند یا ادامه می‌دهند یا اینکه انتخابات را واگذار می‌کنند؟ اینکه آیا روی برخی افرادی که به نسبت برای اصلاح می‌دانند اما در خانواده اصلاح طلبان تعریف نمی‌شوند ائتلاف می‌کنند یا اینکه جلا وارد هیچ ائتلافی نمی‌شوند؟ همه این‌ها موضوعاتی است که هنوز بحث‌های آن شروع نشده است، تصور می‌کنم زمانی می‌توان روی این موضوعات بحث کرد که کاندیداهای معرفی و معلوم شود در سبد ما چه مجموعه‌ای از افراد وجود دارد تا متناسب با آن مجموعه تصمیم بگیریم. بسته به شرایط ممکن است در حوزه انتخاباتی‌ای به کسی رای بدهیم که در اصولگرا و به اصلاح طلب ممکن است ببینیم در شهرستانی یک فرد اصلاح طلب تاییدصلاحیت شده اما نتوانمندی لازم را برای انجام وظیفه نمایندگی ندارد ولی یک فرد اصولگرا نتوانمندی بیشتری دارد بنابراین به آن شخص رای دهیم. همه این‌ها موضوعاتی است که باید تصمیم را به زمان آینده موکول کرد.

اخیرا مباحث جلسات گفت‌وگو ملی با جدیت بیشتری از سوی افرادی از جناح اصولگرا و اصلاح طلب در دستور کار قرار گرفته، این نشست‌ها را تاثیر گذار می‌دانید؟ انتقادی که به این نشست‌ها وارد است این است که جای ریدکالی‌ها در این نشست‌ها خالی است.

ما گریزی از گفت و گوی ملی نداریم.

بنابراین اصل از چه در داخل و چه در خارج بر گفت‌وگو می‌گذارم، به‌طوری طبیعی این موضوع در داخل مهم‌تر و جدی‌تر است اما نکته مهم در داخل این است که میحث گفت‌وگوی ملی از جایی می‌تواند شروع شود که همگرایی نسبی وجود داشته باشد. به عبارت دیگر وقتی دو طرف قصد گفت‌وگو دارند اما یک طرف، دیگری را مهدور الدم می‌خواند و طرف مقابل هم حق و حقوقی برای مخاطب قائل نیست، طبیعتا بافت گفت‌وگو قابل‌باز شدن نیست. بر اساس همین دیدگاه شروع کار گفت‌وگوی ملی با رایکال‌های دو جریان غیرممکن است بنابراین در این مقطع باید آن را فراموش کنیم، اما نقطه شروع می‌تواند این باشد که دو طیف اصولگرایی و اصلاح طلبی گروه‌هایی که نقاط مشترک با هم داشته و به هم نزدیک‌تر هستند کار را با جدیت دنبال کنند.

♦ **آیا علاقمند هستید در این نشست‌ها باشید؟**

اگر فرصت داشته باشم استقبال می‌کنم.

♦ **تجربه سالیان نشان داده دولت در دوره‌های هشت ساله در دست اصولگرایان و اصلاح طلبان است ولی با وجود نارضایتی‌هایی که وجود دارد این نگرانی وجود دارد که در انتخابات ۱۴۰۰ فردی پوپولیست وارد عرصه انتخابات شده و آرا را به خود جذب کند، شما این خطر را چقدر جدی می‌بینید، ضمن اینکه آیا اصلاح طلبان درباره گزینه خاصی به نتیجه رسیدند؟**

پیش‌بینی‌ها در این زمینه بسیار سخت است زیرا ما در شرایطی به سر می‌بریم که حتی نمی‌توانیم فضای سیاسی سه ماه آینده را هم پیش‌بینی کنیم. آزمون انتخابات مجلس یازدهم قبل از انتخابات ۱۴۰۰ را پیش رو داریم که سایه روشن‌های انتخابات ریاست جمهوری را مشخص می‌کند.

او در خوردن این داروی تلخ است به‌طور قطع مجاب خواهد شد. با این توضیحات تصور می‌کنم جریانی در انتخابات آینده پیروز خواهد شد که نتواند برای حل مشکلات مردم راه حل‌های اطمینان بخش تری به مردم ارائه دهد.

♦ **آیا شما این ظرفیت را در اصلاح‌طلبان می‌بینید که آماده تغییراتی که مدنظر شما است باشند و اینکه چقدر می‌توانند راه‌حل‌های اطمینان‌بخش ارائه دهند چون در بخشی از اظهاراتتان گفتید اصلاح‌طلبان احتمال موفقیت بیشتری دارند.**

تا جایی که به عنوان عضوی از اعضای شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح طلبان حضور



دارم بحث‌های کارشناسی و جدی در کمیته‌های مختلف شورای عالی اصلاحات در حال انجام است منتهی اینکه چقدر نتوانند این وفاق را به وجود بیاورد و بنده اصلاح‌طلبی هم به این تغییرات اساسی تمکین کند محل بحث است. البته همان‌طور که اشاره کردم هیچ کدام از این تغییرات در بیرون نظام تعریف نمی‌شود.

♦ **آقای الویری به ضرورت نوشیدن داروی تلخ از سوی اصلاح طلبان اشاره کردید، فکر نمی‌کنید لازم باشد خود شورای سیاست‌گذاری پیش از همه این داروی تلخ را بخورد. ببینید امروز انتقاداتی به عضویت افراد حقیقی در این شورا وجود دارد، آیا بهتر نیست اعضای حقیقی خودشان از شورای عالی سیاست‌گذاری استعفا دهند تا بخشی از افتراق‌ها حل شود. امروز طیف افرادی همچون آقایان رهامی، منتجب‌نیا، هادی خامنه‌ای انتقاد دارند که نفوذ و وزن چهره‌های حقیقی بیشتر از احزاب است. یا انتقاداتی وجود دارد که چرا ریاست دو فراکسیون امید و شورای عالی سیاست‌گذاری به آقای عارف واگذار شده است؟**

اولا تعداد اعضای حقیقی شورای عالی اصلاح طلبان حدود یک سوم تعداد اعضای حقوقی‌ای یعنی نمایندگان احزاب و گروه‌ها حدود دو سوم است. بنابراین نمایندگان احزاب دو سوم شورای عالی را در اختیار دارند. شما مطمئن باشید اگر این یک سوم حقیقی‌ها از شورای عالی استعفا دهند هیچ اتفاق خاصی نخواهد افتاد. چرا که تاثیرگذاری اشخاص حقیقی با حقوقی در جامعه را تعداد آنها رقم نمی‌زند بلکه وزن و میزان کاریزما بودن آنها تعیین می‌کند. من تردید ندارم که چهره‌هایی مانند آقایان رهامی، منتجب‌نیا و هادی خامنه‌ای مستقل از اینکه بایسته به حزبی باشند یا نباشند وزنی و سنگینی ویژه‌ای در اردوگاه اصلاح‌طلبان دارند. یا وقتی کلیپ به سیدقیه‌ای سید اصلاحات موسوم به «تکرار می‌کنم» چند میلیون بار فرورود می‌شود، این جایگاه و وزن وجود دارد چه ما بخواهیم و چه نخواهیم. شاید تعجب کنید ولی من صریحا می‌گویم که من با حضور چهره‌های کاریزماتیک در جامعه موافق نیستم چون احتمال خطای فردی از خطای جمعی خیلی بیشتر است اما این واقعیت تلخ وجود دارد.

من از این واقعیت تلخ خشمود نیستم بنابراین امیدوارم روزی را ببینیم که احزاب فراگیر، قدرتمند و محبوبی بین مردم داشته باشیم که اشخاص حقیقی رنگ ببازند و جایگاه‌شان تصفیر شود ولی به هم تاکید می‌کنم که متأسفانه این واقعیت تلخ امروز وجود دارد.

♦ **درباره جایگاه رییس دولت اصلاحات صحبت نمی‌کنیم، انتقادات به حضور اعضای حقیقی در شورای عالی سیاست‌گذاری است.**

افرادی که شما نام بردید همچون آقایان منتجب‌نیا، اسید هادی خامنه‌ای، عبدالله نوری، رهامی، بهزاد نبوی یا مصطفی تاجزاده تک تک و به صورت مستقل از اینکه عضو حزبی باشند یا نباشند جایگاه و پایگاه اجتماعی خود را دارند. این افراد از احزاب تاثیرگذاری دارند. اگر بباییم این افراد را منها کنیم و بگوییم بنا داریم فقط به احزاب تکیه کنیم چه آن‌چه آن را نفی نمی‌کنم و کار قابل قبولی می‌دانم اما باید منتظر باشیم که یک مرتبه جریان اصلاح طلبی شش‌توانه عظیم خودش را از دست بدهد. ببینید تاکید می‌کنم که این شرایط مطلوبی نیست ولی واقعیت موجود است. یعنی تاثیرگذاری برخی افراد در برخی شهرها البته فارغ از تهران و کلاشهرها که اوضاع متفاوتی دارند غیرقابل انکار است به‌طوریکه در بسیاری شهرها شما می‌بینید اطمینان و اعتقادی که به یک فرد از نظر جایگاه کاریزماتیک وجود دارد به مراتب بیشتر از دیدگاه صلاح طلبانه او است. به خوبی شهرهایی را می‌شناسم که به دلیل اطمینان از اصلاح طلبان در نزد حتی اگر نظرات رییس دولت اصلاحات، اصلاح طلبان و اصولگرایان را با هم تجمع کنید باز هم به اندازه تاثیرگذاری آن فرد خاص در آن شهر نمی‌شود.خب شما اگر بخواهید این موضوع را نادیده بگیرید و بگویید ما می‌خواهیم فقط به جریان‌های حقوقی توجه کنیم در شرایطی که احزاب بزرگ و لازم را پیدا نکرده اند نتیجه لازم را نخواهید گرفت. شما ببینید فراگیرترین احزابی که ما داریم به‌طور مثال حزب اتحاد یا کارگزاران، در تهران میزانی نفوذ دارند ولی به محض اینکه از تهران خارج می‌شود شرایط به میزان قابل توجه تغییر می‌کند؛ باز هم تاکید می‌کنم که اگرچه ایده آل و مطلوب این است که تکیه گاه مردم از اشخاص حقیقی به اشخاص حقوقی میل کند. احزاب و سازمان‌های سیاسی میدان‌دار شوند زیرا در این شرایط فکر یک فرد حرف آخر را نمی‌زند بلکه برابند مجموعه افکار است که تکلیف را روشن می‌کند که این به مراتب می‌تواند برای استحکام حرکت مفیدتر و مناسب تر باشد ولی چه کنیم که با شرایط ایده آل فاصله زیادی داریم. احزاب در کشور ما بنا به دلایل مختلف بلوغ رسوب شده‌اند چه در زمان رژیم گذشته و چه در دوران جمهوری اسلامی و هنوز احزاب جایگاه بایسته خود را پیدا نکردند که امیدواریم روزی برسد که احزاب نقش کلیدی خود را به عنوان مرکز فکر و تصمیم‌گیری اجتماعی پیدا کنند.

♦ **در ارتباط به انتقادات به آقای عارف چطور؟ از این نظر که آقای عارف در راس شورای عالی سیاست‌گذاری و از طرفی در راس فراکسیون امید قرار دارند به نظر می‌رسد اصلاح طلبان از سال ۹۲ تعاریفی با آقای عارف پیدا کردند، آیا واقعا نمی‌شد در راس شورای عالی سیاست‌گذاری شخص دیگری قرار می‌گرفت؟ یا انتقاداتی به شورای عالی سیاست‌گذاری وجود دارد که چرا بر لیست امید نظرات نکرده است، عهد آقای عارف چطور از آن جایگاه می‌تواند بر فراکسیون می‌کند خود ریاست آن را عهده دار است نظرات داشته باشد.**

در مورد شخص آقای عارف و جایگاه ایشان باید عرض کنم که انتخاب ایشان در فراکسیون امید بر مبنای رای گیری آزاد بود و اعضای فراکسیون به این نتیجه رسیدند